

## Budapestre vonatkozó ujságcikk



Szerző:

Cím: *A tartalékos és népfőlkelő  
tiszték nagygyűlése*

Forrás:

*Népszava**Bp*

(Hely)

*1918 nov 13*

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

*"1918"*

Személy

Helyszám

## A tartalékos és népfőlkelő tiszték nagygyűlése.

\*  
**Megalakították a „Tartalékos és népfőlkelő tiszték és szellemi munkát végző katonák országos egyesületét”.**

A Népszava keddi számában írtunk arról, hogy a tartalékos és népfőlkelő tiszték a vasárnap az aktív tisztakkal együtt tartott együttes gyűlés és szervezkedési kísérlet tanúságaként külön gyűlést hívtak egybe kedden délutánra a régi Műgyetem egyik nagytermébe, csak a tartalékos és népfőlkelő tiszték szervezkedéséről tanácskozni és legsürgősebb követeléseiket fölláztatni. Nyilvánvalóvá vált ugyanis előtűnik, hogy nem haladhatnak együtt a tényleges tisztakkal, mert érdekeik egyáltalában nem azonosak.

A gyűlés hangulata mindvégig hihetetlenül izzó volt és két megállapítást szögezhetünk le a gyűléssel kapcsolatban. Egyik az, hogy ezek az emberek, akiket a régi rendszer irtózatossá háborúja megtépett és azután az utcára dobott, a végtelenségig telítve vannak a legizálóbb forradalmi hangulattal. A másik az, hogy ezek az emberek jól föllismerték a szervezett munkásság döntő szerepét az új világalakulásban, de föllismerték azt is — és nagy jelentősége éppen az 6 szempontjuktól ennek van —, hogy az 6 érdekeik teljesen azonosak a fizikai munkások, az egész szervezett, szocialista munkásság érdekeivel. Ugyanaz a társadalom tette őket tönkre, amely társadalom a munkásságot is ki sem minizte mindig az élet javaiból és szépségeiből. Ugyanaz a társadalom halálos ellenségük nekik is és igazságosak, de okosak is csak akkor maradnak, ha ez ellen a társadalom ellen — az 6 gyilkosaik ellen is — fordít-

ják elkeseredésüket és izzó forradalmi tenakultuik. Erre a nagy megismerésre úgy látszik rá is ébredtek akkor, amikor nagygyűlésükön a szervezett munkássággal szemben rokonérzésüknek adtak kifejezést és megérezve, hogy a dolgozók társadalma részesítheti őket csak az illő megbecsülésben és értékelésben, arra az utra léptek szervezkedéssel, amelyet a szervezett munkásság régen kijelölt a maga és minden dolgozó ember számára.

Csak erről az utról azután meggondolatlanul és a maguk kárára le ne térjenek.

\*  
A régi Műgyetem ugynevezett „Golyavárának” nagy előadói terme már 3 órakor — amikor a gyűlést hirdették — zsufolásig megtelt tartalékos és népfőlkelő tisztakkal és tisztjelöltekkel, úgy hogy mikor a gyűlést megnyitották, több mint kétezer tiszt szorongott a nagy teremben.

A gyűlés elnökevé dr. Székely Sándor tartalékos főhadnagyot, jegyzőivé pedig Haseleszk Gyulát és Váradi főhadnagyot választották meg.

Biró Andor főhadnagy előadói előterjesztésében ismertette a programot, amely két részből áll: a követelések fölláztatásából és a jövő teendőinek elvégzésére hivatott szervezet megalkotásából. Indítványozza, hogy mondja ki a nagygyűlés a „Tartalékos és népfőlkelő tiszték és szellemi munkát végző katonák országos egyesületé”-nek a megalakulását, amelynek székhelye Budapest, célja a tagjai anyagi és erkölcsi érdekeinek védelme, a forradalom vívmányainak a megvédése és amelynek vezetősége egy 50 rendes és 20 pótagból álló végrehajtó bizottság. A szervezkedés alapja pedig a bizalmiférendő rendszer legyen.

A legsürgősebb követeléseik 6 pontba foglalva: 1. Az elmaradt és folyó fizetéseknek az illetményekkel együtt való haladéktalan kiutalása. 2. Valamennyiük számára retablirozási segély. 3. A polgári életbe való visszatérhetőség céljára ruházati cikkekről és lakásról való gondoskodás. 4. A rokkant tiszték és hozzátartozóik ellátása. 5. Ugy a köz, mint a magánhivatali állások betöltésénél első sorban a rokkant és arcvonalszolgálatot teljesítő tiszteknek előnyben részesítése.

Mielőtt a vita megindult volna, Pogány József elvtárs, a Katonatanács kormánybiztosa, üdvözölte a szellemi munkásoknak a proletársorsba döntött taborát. Szerinte a tiszték követeléseik nem teljesíthetetlenek és 6 még egy lépéssel tovább merne menni: nagyarányú szocialpolitika követelése egy a szellemi, mint a fizikai munkások számára. Követelni, hogy az egész társadalmat úgy kell berendezni, hogy abban a dolgozó milliók legyenek a döntő tényezők. Rámutat a szervezkedés erejére, amellyel követeléseiknek érvényt szerezhetnek és a forradalom vívmányait is megvédehetik. Megmagyarázza, hogy a hadügyminiszternek a vasárnapi gyűlésen tett nyilatkozatát félremagyarázták. A hadügyminiszter egy pillanatig sem akart és akar szembehelyezkedni a tartalékos tisztakkal. Beszédét azzal fejezte be, hogy: „Eljen minden ellenséges indulattal szemben a magyar forradalom!” (Orkányszerű éljenzés.)

Még Lázár Miklós, a „Déli Hírlap” szerkesztője üdvözölte a gyűlést, ezután megindult a viharos vita, amelynek során fölszóltak: dr. Szabados hadnagy, Bán Ernő kapitány, Mérei főhadnagy, aki az előadói 6 pont kiegészítéseképpen részletekbe is menő indítványt nyújtott be, Mellinger hadnagy, Kallós Árpád, Fleisch, dr. Fráter Lóránd, Hollinger Péter a délvidéki nemzetiségi tiszt-

tek nevében, *Pintér* főhadnagy, *Zombori Lajos* és *Bartos* százados. Az indítványok egész tömegét terjesztették a gyűlés elé, végül a gyűlés kimondotta az egyesület megalkakulását és elfogadta az öt pontot, mint lényegét és legsürgősebb követeléseket, amelyet a végrehajtó bizottság ki fog egészíteni a többi indítvánnyal. Azután elhatározták, hogy a gyűlésről fölvonulnak a hadügyminiszterium elé.

Miután a gyűlést az elnök bezárta, egy részük négyes sorokban a Várba, a hadügyminiszterium elé vonult, a másik részük pedig a Nemzeti Tanács elé, hogy demonstráljanak követeléseik mellett.

A küldöttséget a hadügyminiszteriumban a hadügyminiszter és a miniszterelnök fogadták és megígérték, hogy minden követelést, amit csak lehetséges, haladéktalanul teljesíteni fognak.